HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו מיבעיא ליה אמרי רב כרבי שמעון בן לקיש דאמר לרבנן קדשי בדק הבית היו בכלל העמדה והערכה קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה ולא מיתוקמא מתני' כרבנן דקתני סיפא ואם מתו יקברו (אמר) ממאי דהא מתו יקברו משום דבעי העמדה והערכה הוא דלמא משום [א]דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים הוא אמרי אם כן ניתני אם נעשו טריפה יקברו ואיבעית אימא לעולם רב כרבי יוחנן סבירא ליה ותני זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו: אבל קדם הקדשן וכו': מנא הני מילי דתנו רבנן [1]צבי מה צבי פטור מן הבכורה אף פסולי המוקדשין פטורין מן הבכורה אוציא אני את הבכורה ולא אוציא את המתנות תלמוד לומר איל מה איל פטור מן הבכורה ומן המתנות אף פסולי המוקדשין פטורין מן הבכורה ומן המתנות [ב]אי מה [2]צבי ואיל חלבן מותר אף פסולי המוקדשין חלבן מותר ת"ל [3]אך חלק אמר מר אוציא את הבכור ולא אוציא את המתנות מאי שנא אוציא את הבכור שאין שוה בכל ולא אוציא את המתנות ששוות בכל ת"ל איל אמר ליה רב פפא לאביי אי מה צבי ואיל [ג]אין אותו ואת בנו נוהג בהן אף פסולי המוקדשין אין אותו ואת בנו נוהג [ד]בו א"ל למאי מדמית להו אי לחולין אותו ואת בנו נוהג בו ואי לקדשים [ה]אותו ואת בנו נוהג בו אמר ליה אי הכי גבי חלבו נמי נימא הכי למאי מדמית להו אי לחולין חלבן אסור ואי לקדשים חלבן אסור אלא לאו מי אמרת אך ולא חלבן אימא נמי אך ולא אותו ואת בנו רבא אמר אך לאותו ואת בנו הוא דאתא וחלבו מדמו נפקא דכתיב [2]רק את דמו לא תאכל מאי דמו אילימא דמו ממש לא יהא אלא דמן דצבי ואיל אטו דמן דצבי ואיל מי שרי אלא דמו חלבו וליכתוב רחמנא חלבו אי כתב רחמנא חלב הוה אמינא אהני היקישא ואהני קרא אהני היקישא למעוטי מכרת דכי כתב כרת אאוכל חלב בהמה הוא דכתיב שנא' [3]כי כל אוכל חלב מן הבהמה ואהני קרא למיקם עליה בלאו בעלמא להכי אפקיה רחמנא בלשון דמו לומר לך מה דמו בברת אף חלבו בברת והא תנא אך ולא חלבו קאמר ה"ק אילו לא נאמר דמו הייתי אומר אך ולא חלבו עכשיו שנאמר דמו לאותו ואת בנו הוא דאתא: ואינו יוצאין לחולין: מנא הני מילי [ד]דת"ר [1]תזבח ולא גיזה [ג]בשר ולא חלב ואכלת ולא לבלביך מכאן [ה]שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים

איבא

מה צבי ואי"ל פטורין מן הבכורה ומן המתנות כו'. נשמעינן מסתם לה' לא כתב לך הוה לרבינו נמי מה לצבי ואיל אין לותו ואת בנו נוהג בו ואין פודין אף פסולי המוקדשין אין פודין לרבינו נמי מה לצבי ואיל אין פודין אף פסולי המוקדשין אין פודין ומיתה מנלן כל הנך דרשות דתנא דצבי ואיל כתובין וכולהו לריכי כדמפרש לקמן פרק פסולי המוקדשין (דף נ.). [ד] וי"ל דהתם נמי מפרש מד לגבורה ומתנות והיינו כדמפרש הכא מד מלבי ומד מאיל עוד מפרש התם [ה] (מד לגבורה) מד לכדרכי ימתן ורבי לוסעיא כמו שמפרש ר"ת המרגיע והמנסיג שור של פסולי המוקדשין לוקה גוף אחד הן ועשאן הכתוב שני גופים והיינו מלבי ואיל ומד שור דפסולי המוקדשין עשאן הכתוב כמי גופים וכשמניגו לגדו כלילו מנסיג לבי ואיל מד לכדר' עקיבא דמיתר משום כלאים ואידך מד לכדר' עקיבא דמיתר לפי' לעובד כוכבים או לכדרבי אלעזר הקפר פ' שני דמולין (דף כח.) מה לפסולי המוקדשין טעונים שחיטה אף לבי ואיל כן ומלבי לחולין הוה ילפינן [ו] ואידך לכדרב מרי דאמר מד לבי ואיל לחין פודין וחלבו מותר ואותו ואת בנו דבעי למילרס בסמוך מי לאו אף הכי הוה מלבי ואיל לחין פודין ואידך מד